

ме неизвестни до сега сведения за неговата революционна дейност. Този, по-късен период не е обект на настоящото проучване, но следва да отбележим, че вероятната причина за това е редовното му сътрудничество във вестника след 1903 г. и се корени в нарасналия му авторитет след въстанието в кръга дейци около ген. Иван Цончев, към който гравитира и самият Владимир. Това твърдение се базира на материали в различни рубрики - стихотворения, разкази, сведения за събития и пр.

Като член на ВМОК Владимир Каназирев защитава неговите позиции и отделни дейци, но отстоява също така и собствените си принципи. Това го прави умело, аргументирано, с тънък журналистически усет.

С известно съжаление ще отбележим, че в интересуващия ни период името на Владимир Каназирев се споменава рядко. Това обстоятелство важи особено за първите години от излизането на „Реформи“. Среща се изключително във връзка с Горноджумайското и Илинденско-Преображенското въстание, в които взема дейно участие.

Когато през 1899 г. излиза първи брой на в. „Реформи“, Владимир Каназирев е на обучение във Военното училище в София, все още неизвестна личност в офицерските среди⁵.

През първата годишнина на в. „Реформи“ липсват сведения за интересуващата ни личност. Преобладаващата част от статиите са анонимни. Обсъждат обществено-икономически и политически проблеми от българската действителност, както и такива с културно-просветна насоченост. По обясними причини, седмичникът е съсредоточен върху сложния македонски въпрос и пътищата за неговото разрешаване. Рубриката „Борба и борци“ се грижи за осветляването на отделни страни от национално-освободителните прояви на българския народ. Известен автор на поредицата е К. Г. Тинчев.

Печатният орган се спира и върху злободневните проблеми от българското освободително движение, анализира въпроси касаещи пряко дейността на ВМОРО, особено на Върховния комитет, обнародва негови окръжни, отбелязва създаването на македонски благотворителни дружества в отделни градове и пр.

Друга рубрика, която се налага, е „Из Турция“ - информира обществеността за тежкото положение на българското население от различните градове на Македония, терора и преследванията на които е подложено. Обичайните за Османска Турция безнаказаност и произвол прозират от всеки ред на публикациите.

„Реформи“ отделя значимо място на позициите на великите сили по македонския въпрос. Особено често присъстват анализи на влиятелното руско стано-